

વિષય-પરિચય.

૧ મહર્ષિ શ્રી આત્મારામજી (આનંદવિજયજીની જયંતિ) ...	૨૪૭
૨ ઉપમિતિભવપ્રપંચાકથાનું સપદગદ્ય ભાષાંતર... લે. મનોનંદન. ...	૨૫૦
૩ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા... ... મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી. ...	૨૫૨
૪ મનુષ્યોના વિકાસક્ષેત્રો... ... લે. ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ ...	૨૫૫
૫ ઇચ્છા અને માર્ગ... ... સદ્ગુણાતુરાગી કપૂરવિજયજી મહારાજ ...	૨૫૭
૬ મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ... ... વિકુલદાસ મૂ. શાહ ...	૨૬૦
૭ સત્તાના એ મીઠા ઝેર નાગરદાસ મગનલાલ શાહ ...	૨૬૫
૮ વર્તમાન સમાચાર અને ગુરૂજયંતિ.	૨૬૭

તૈયાર છે.

જલદી મંગાવો.

તૈયાર છે.

સામાયિક ચૈત્યવંદન સૂત્ર-શબ્દાર્થ-ભાવાર્થ-અન્વયાર્થ સહિત.

બાળઅભ્યાસીઓને પોતાના અભ્યાસમાં બહુ જ સરલ પડે તેવી રીતે આ બુકમાં આપવામાં આવેલ છે.

સામાયિક સૂત્રની બુકો આ પહેલાં કેટલીક પ્રગટ થયેલ છે, તેનાથી આ બુકમાં કેટલીક વિશેષતા અને વધારો કરેલ છે, તે જોવાથી વાચકઃજાણી શકશે; તેટલું જ નહીં પરંતુ શ્રીમતી જૈન કોન્ફરન્સ એજ્યુકેશન બોર્ડના ધાર્મિક અભ્યાસક્રમમાં દાખલ કરેલ ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, સ્તુતિઓ વગેરે પણ આ બુકના પાછળના ભાગમાં પૂરવણી તરીકે આપવામાં આવેલ છે, કે જેથી આ બુક પ્રમાણે સામાયિકસૂત્રના અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓ એજ્યુકેશન બોર્ડની પરીક્ષામાં બેસીને પણ તે ધોરણની પરીક્ષા ઉંચા નંબરે પસાર કરી શકશે. હિન્દના દરેક શહેર યા ગામની પાઠશાળામાં અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓને માટે સરલ અને ઉપયોગી કેમ બને તે લક્ષ્યમાં રાખીને આ બુક તૈયાર કરવામાં આવી છે. આ બુકની કિંમત માત્ર નામની જ રાખવામાં આવેલ છે. તે સાહિત્યપ્રચાર અને બાળકો વિશેષ લાભ લઈ શકે તે હેતુને લઈને જ છે. મંગાવો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ બાંધ્યું.

卐

શ્રી

卐

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વન્દે વીરમ્ ॥

420

બાહ્યવિષયવ્યામોહમપહાય રત્નત્રયસર્વસ્વભૂતે આત્મજ્ઞાને પ્રયતિ-
તવ્યમ્, યદાહુર્વાહ્યા અપિ—“ આત્મા રે શ્રોતવ્યો મન્તવ્યો નિદિ-
ધ્યાસિતવ્ય ” ઇતિ । આત્મજ્ઞાનં ચ નાત્મનઃ કર્મભૂતસ્ય પૃથક્ કિ-
ચ્છિન્, અપિ ત્વાત્મનશ્ચિદ્રૂપસ્ય સ્વસંવેદનમેવ મૃગ્યતે, નાતોઽન્યદાત્મજ્ઞાનં
નામ, એવં દર્શનચારિત્રે અપિ નાત્મનો મિત્રે । એવં ચ ચિદ્રૂપોઽયં
જ્ઞાનાદ્યાખ્યામિરભિધીયતે । નનુ વિષયાન્તરવ્યુદાસેન કિમિત્યાત્મજ્ઞાન-
મેવ મૃગ્યતે ? વિષયાન્તરજ્ઞાનમેવહ્યજ્ઞાનરૂપં દુઃખં ક્ષિન્ધ્યાત્ । નૈવમ્,
સર્વવિષયેભ્ય આત્મન એવ પ્રધાનત્વાત્, તસ્યૈવ કર્મનિબન્ધનશરીર-
પરિગ્રહે દુઃખિતત્વાત્, કર્મક્ષયે ચ સિદ્ધસ્વરૂપત્વાત્ ॥

યોગશાસ્ત્ર સ્વોપજ્ઞવિવરણ-શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ.

卐

卐

પુસ્તક ૩૦ } વીર સં. ૨૪૧૯. જ્યેષ્ઠ. આત્મ સં. ૩૮. { અંક ૧૧ મો.

卐

મહર્ષિ આત્મારામજી (આનંદવિજયજી) સૂરીશ્વર.

જયન્તિ.

(૩૭)

લાવણી.

[૧]

શુદ્ધેવ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વર નમીએ,
જપતા એ નામ પવિત્ર માર્ગ અનુસરીએ;
સ્વર્ગાશિષ્ણુ તિથિ આજ અનુપમ જેની,
ઉજવીએ સક્રિય યોગ્ય જયન્તિ તેની.

卐

卐

૨૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

[૨]

સાડત્રીશ વર્ષ થયા છે પૂરણ આજે,
એ ભૂતકાળનું દૃશ્ય આત્મહિત કાજે;
અવલોકન કરવા કાજ અરજ આ મારી,
શાન્તિ સહ શોધન આત્મધર્મ હિતકારી.

[૩]

“ સન્દેશ ” શ્રી વીરનો જેહ સુણાવે સાચો,
“ અહિંસક, સત્યાદિક ધર્મ પર રાચો; ”
કરો પ્રથમ ઐક્યતા માન ગુમાન તણને,
ખટપટ, ઝટપટ કરો ફર સશુદ્ધ બનીને;

[૪]

એ વચનામૃત પર શ્રદ્ધા પૂરણ રાખી,
નિષકામકર્મ વિષુ સિદ્ધિ ન જેણે હાખી;
સમઝી એ સત્ય સ્વરૂપ વર્તના કરવી,
“ યોગી, ગ્રહિને અનુકૂળ દ્રષ્ટિ ત્યાં ધરવી. ”

[૫]

પાઠવી પ્રતિનિધિ “ સર્વ ધર્મ પરિષદમાં, ”
ફરકાળ્યો જેણે જૈન ધર્મદેવજ તેમાં;
ચીકાગોમાં એ પરિષદ ખીલ મળશે,
પ્રતિનિધિ કોણ તૈયાર ? શોધવો પડશે.

[૬]

તક સાચી સાધી લેવા અવસર એ છે,
વાવેલ વૃક્ષને સફલ બનાવા જે છે;
ઉત્સવ આનંદને કાજ માત્ર નહીં જાણો,
અનુગામી યોગ્ય બની કર્તવ્ય પિછાણો.

[૭]

“ ચારિત્ર શુદ્ધિની જોડ ન જડશે જેની, ”
સ્થાદ્વાદ સુધારસ ઝરતી વાણી છે તેની;
શાહકતમાં લેવા યોગ્ય ગ્રંથો સહુ જેના,
મેળવવો આત્માનંદ અભ્યાસ કરી તેના.

વેલચંદ ધનજી.

हंस प्रति हंसस्याऽन्योक्तिः ।

२४८

हंस प्रति हंसस्याऽन्योक्तिः ।

संदब्धा—मुने हिमांशुविजयः (“ अनेकान्ती ”)

(१)

मुक्त्वा संगं मामकं हंस ! भोस्त्वं
 यास्यन्यत्रातो न दुख्यामि किञ्चिद् ।
 किन्त्वन्यत्र स्थानके मानसं ते
 तोषं प्राप्ता वा न ? शङ्केऽहमित्थम् ॥

(२)

शृणु त्वं मम भो ! हंस
 संदेशं प्रीतिकीर्तितम् ।
 न काकास्त्वां न मोराश्च
 सुखिष्यन्ति कदाचन ॥

(३)

मित्र ! त्वं सत्यहंसोऽसि
 क्षीरनीरविवेकभाक् ।
 तदा न काकनीडेषु
 वस, त्रिद्वि गुणागुणान् ॥

(४)

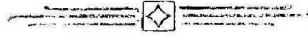
सहस्ररश्मिप्रचयैर्विकाशं
 भजत्सु पुष्पेषु सरस्स्थलीषु ।
 स्थितिस्त्वदीयाऽङ्ग ! विभर्त्ति शोभां
 या, सा सुवर्णादिविते स्थले न ॥

૨૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ૐ

મહાત્મા શ્રી સિદ્ધર્ષિપ્રણીત શ્રી ઉપમિતિભવ- પ્રપંચા કથાનું સપદ્યગદ્ય ભાષાંતર.

“ભવમંડપમાં રે નાટક નાચિયો” —શ્રીમાન્ વિનયવિશ્વયજ્ઞ.

ભાષાંતરકર્તા—‘મનોનંદન’

માલિની

ભાષાંતરકારનું મંગલાચરણ.

સકલ પરમ વૈરી અંતરંગી હણીને,
પરમ પુરુષસિંહો પ્રાપ્ત જે નિવૃત્તિને;
જય જય જયવંતા તેહ જિનેંદ્રવૃંદ !
ભવભ્રમભય ટાળો ! કાપજો કર્મકંદ ! ૧
યમ દમ પ્રશમાદ સેવતા સર્વદા જે,
નિજ શરીર મહીયે નિઃસ્પૃહી સર્વથા જે;
વ્યસનો પરહિતે જે લીન જે આત્મધ્યાને,
સતપુરુષ કૃપાળુ તે નમું સર્વસ્થાને.* ૨
પ્રશમરસમયી જે શાન્તિ મુદ્રા ઝરે છે,
જગદ્દહિતકરી જે આત્મભ્રાંતિ હરે છે;
ભવજલતરણી જે એષ નૌકા સમાણી,
શિવમુખજનની તે વંદું જિનેંદ્ર વાણી. ૩
ટોહરા.

અંથ અને અંથકર્તાની સ્તુતિ.

પરસ્પર પ્રતિબિમ્બ ને, પ્રતિધ્વનિરૂપ જેહ;
એક વાક્યતા જે ધરે, સંતવાણી જયતેહ ! ૪

* પ્રથમ શ્લોકમાં અરિહંત અને સિદ્ધની સ્તુતિ સમાય છે. બીજામાં આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સર્વ સાધુની સ્તુતિ આવી જાય છે.

૧ પડથો, સર્વ સતપુરુષોની વાણી એકબીજાના પ્રતિબિંબ જેવી અને પડવા જેવી છે.

શ્રી ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથાનું સપદગદ્ય ભાષાંતર.

૨૫૧

ભવપ્રપંચ દર્શાવીને, ભિન્ન બતાવ્યો આત્મ;
 નમું પરમ ઉપકારો તે, શ્રી સિદ્ધર્ષિ મહાત્મ. ૫
 વાણી શ્રી સિદ્ધર્ષિની, અતિ અદ્ભુત રસાળી;
 રસ આસ્વાદી એહનો, કાવ્યો ભવ વિકરાળ. ૬

વસંતતિલકા.

પોતે ‘સપુણ્યક મહાત્મ’ હતા છતાં જ,
 ‘નિપુણ્ય રંક’ ઉપમા ઘડી આત્મમાં જ;
 એવો ઉદારચિત નિર્મલ જસ આત્મા,
 સિદ્ધર્ષિ તે પરમ પ્રાણ નમું મહાત્મા. ૭
 આ સત્ ‘કથા’ સ્તુતિતણા વચનો જડે ના,
 આ ‘ઉપમિતિ’ તણી ઉપમિતિ મળે ના;
 રાગાદિ રિપુ રૂપ ઈધન એહ બાળે,
 સમ્યક્ સુણ્યે ‘ભવપ્રપંચ’ પ્રચંડ ટાળે. ૮

દોહરા.

ભાષાંતર શૈલી—પ્રયોજન.

મૂળ શૈલીને અનુસરી, ગદ્યપદ્ય અનુવાદ;
 આત્માર્થે આ આદર, સદ્ગુરુ શુભ પ્રસાદ. ૯
 જ્યાં જ્યાં મૂળમાં ગદ્ય છે, ત્યાં ત્યાં અત્રે ગદ્ય;
 જ્યાં જ્યાં મૂળમાં પદ્ય છે, ત્યાં ત્યાં અત્રે પદ્ય. ૧૦
 “કાવ્ય રસાત્મક વાક્ય છે, પ્રસિદ્ધ સૂત્ર જણાય;
 કાવ્ય વળી સાહિત્યનું, ઉત્તમાંગ કહેવાય. ૧૧
 “ગદ્ય કથા એકાંત તો, કંઠાળો કરનાર;
 તિલકમંજરીમાં કહે, સત્ કવિવર ધનપાલ. ૧૨
 ગદ્યપદ્ય આ બંધનો, ગદ્યપદ્ય અનુવાદ;
 એ હેતુથી કરાય આ, સુણ્યો કરી પ્રસાદ! ૧૩

૨ મહામતિમાન (Genius) ૩ ઉપમા. ૪ કાષ્ઠ, બળતણ. ૫ મૂળમાં મુખ્યતઃ અનુદૃષ્ટ છે, અત્રે વિવિધ વૃત્તો મૂકવામાં આવશે. ૬ ‘કાવ્યં વાક્યં રસાત્મકમ્’ ૭ શ્લેષઃ ઉત્તમ અંગ અથવા મસ્તક.

૮ ‘અશ્રાંતગદ્યસંતાના શ્રોતૃણાં નિર્વિદે કથા ।

“જહાતિ પદ્યપ્રચુરા ચમ્પૂરપિ કથારસમ્ ॥ ૧૭ ॥

—તિલકમંજરી (ભૂમિકા)

૨૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

(ઐતિહાસિક દષ્ટિએ.)

લેખક:—મુનિ ન્યાયવિજયજી

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૦૮ થી શરૂ)

ચંપાનગર—

આ નગરી બહુ પ્રાચીન છે. આરમા તીર્થંકર શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુનાં પાંચે કલ્યાણુક અહીં થયાં છે. કોષ્ઠપણુ તીર્થંકરનાં પાંચે કલ્યાણુક એક સ્થાને થયાં હોય તેવાં સ્થાનો અદ્ય હોય છે. નવપદારાધક સુપ્રસિદ્ધ પૂનિતાત્મા શ્રી શ્રીપાલ મહારાજ પણુ આ ચંપાનગરીના જ હતા. જગવાન્ મહાવીરદેવ પણુ અહીં પધાર્યા હતા. સતી સુભદ્રા (સુભદ્રા સતી મૂળ વસંતપૂરનિવાસીની હતી. તેના પિતાનું નામ હતું અને માતાનું નામ તત્ત્વમાલિની હતું. ચંપાનગરીનો બુદ્ધધર્મી બુદ્ધદાસ કષ્ટી જૈન જનીને તેને પરણ્યો હતો; અને પછી સુભદ્રાને ચંપાનગરી લાવેલ હતો. પાછળથી સુભદ્રાની સાસુએ અકારણુ તેના ઉપર આક્ષેપ મૂક્યો હતો; અને તે નિમિત્તે તેણે કાઉસગ્ગ કરી શાસનદેવીની આરાધના કરી હતી. અન્તે શિયલના પ્રતાપથી કાચે તાંતણે કુવામાંથી જળ કાઢી ચંપાનગરીના ત્રણ દરવાજા ઉઘાડી પોતાના હેમસમઉજવલ ચરિત્રની ખાત્રી કરાવી હતી. વિ. માટે જુઓ ભરતેશ્વર બાહુબલીવૃત્તિ) આદર્શ બ્રહ્મચારી શ્રી સુદર્શન શેઠ કે જેમના ઉચ્ચ શિયલના પ્રતાપે શ્રાવણું સિંહાસન થયું હતું; તથા મહાસતી ચંદનબાલા, કામદેવ શ્રાવક, કુમારનંદી સુવર્ણકારાદિ અનેકાનેક મહાપુરુષો અહીં થયા છે.

આ નગરીની સ્થાપના શ્રી મહાવીરભક્ત મહારાજ શ્રેણિકના પુત્ર કોણિકે પિતૃશોક-નિવારણુર્થ રાજગૃહીથી રાજધાની ઉઠાવી નવી ચંપાનગરી વસાવી કરી હતી. આનું સવિસ્તર વર્ણન અનેક જૈન ગ્રંથોમાં મળે છે. યદ્યપિ આ નગરી જુની છે પરન્તુ પરિવર્તન થઇ ગયું હશે એટલે પુરાણી નગરીના સ્થાને વસેલા ઉદ્યાનના સ્થાને ચંપાનગરી વસાવી એમ સમજાય છે. આ નગરીએ એક વાર ધણા સમય પર્યંત મગધની રાજધાની તરીકે ઉત્તમ સ્થાન ભોગવ્યું છે. જો કે કોણિકના પુત્રે પટણુ વસાવી રાજધાની ત્યાંથી ફેરવી હતી છતાં ય મહાન્ જૈનપુરી તરીકે આનગરીએ ધણો ઉજવલ દિસ્યો જૈન ઇતિહાસમાં આખો છે, શ્રુત-કેવલી શ્રી શર્યંભવસૂરિજીએ મનકંસુનિ માટે મહાન્ પવિત્ર શ્રીદશવૈકાલિકસૂત્રની રચના અહીં જ કરેલી. ગંગાને કિનારે વસી રહેલ આ મહાન્ નગરી કે જેમાં અનેક મગન-ચુગ્મી ભવ્ય મંદિરો તથા હજારો શું બંદે તેથી અધિક સંખ્યામાં વીરભક્તો-સાધુઓ વિચરતા હતા અને લાખોની સંખ્યામાં શ્રમણોપાસકો-શ્રાવકો વસતા ત્યાં આજે એક જૈનનું ઘર નથી. પૂર્વદેશની યાત્રાએ વિચરતા સાધુઓ કવચિત્ કવચિત્ આવે છે.

ભાગલપુરથી અથવા તો નાથનગરથી ઉતરી શ્રાવકો વાહનદ્વારા ચંપાનગરી આવે છે. અહીં એકસુવિશાલ જૈન શ્વેતાંબર ધર્મશાળા, અંદરના કમ્પાઉન્ડમાં શ્વેતાંબર પેઠી તથા સુંદર એ

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૨૫૩

મંદિરો છે ધર્મશાળા અને મંદિર આદિની વ્યવસ્થા શ્વેતાંબર પેઢીના મેનેજર બાબુજી મહારાજ બહાદુરસિંહજી તરફથી તેમના મુનિમ શ્રીયુત ગણેશીલાલજી સિંધી કરે છે. વ્યવસ્થા સારી છે, તે બદલ બાબુજીને ધન્યવાદ ઘટે છે. આવા જ પ્રમાણિક અને ધર્મશ્રદ્ધાળુ મુનિમજી ક્ષત્રિયકુટુંબ અને શિખરજીમાં પણ હોય તો કોઇને ફરિયાદ કરવા જેવું રહે નહિ. બે મંદિરોમાં એક પ્રાચીન અને બીજું અર્વાચીન છે. બન્નેમાં મૂળનાયક શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુ છે. લગભગ પંદરમી-સોળમી શતાબ્દિથી પણ પ્રાચીન લેખો મળે છે ઉપર નીચે તથા બોંયરામાં સુન્દર પ્રાચીન શ્વેતાંબર મૂર્તિઓ તથા શિલાલેખો છે. બાબુજી શ્રીયુત પુરણચંદ્રજી નહારજીએ અહીંના કેટલાક શિલાલેખો લીધાં છે, જે નથી પ્રગટ થયા તેમાંના ઘણાખરા અમે પણ લેખો ઉતાર્યાં છે. બાબુજીના લેખોમાં કેટલીકવાર તો આખી પંક્તિઓ જ રહી ગઈ છે, તેમજ બીજી ગડબડો પણ છે તે સમયે પ્રકાશિત થશે. અહીંની અમે બે વાર યાત્રા કરી હતી, ઘણા દિવસ આ સ્થાને રહ્યા હતા ઘણું નવીન બાણવાતું મળ્યું.

અહીં અમને ૧૨૫-સવાસો વર્ષની ઉમ્મરવાળો એક બુદ્ધો મળ્યો હતો. ૧૮૫૭ના પ્રસિદ્ધ બળવા વખતે તેની ઉમ્મર ૪૭ વર્ષની હતી. આ બુદ્ધોએ ચંપાનગરીનો પ્રાચીન ઇતિહાસ તથા ઘણાં નવાં સ્થાનો બતાવ્યાં. અમે પૂછ્યું: “આ દિગંબર મંદિરો કયારે બન્યાં ? ” જવાબ—“મારા દેખતાં બંને બન્યાં છે. આજે મંદિરમાં બે મોટા થંભ ઉભા છે તે શ્વેતાંબર જૈનોના છે; તેમજ એક પાદુકા હતી જે એક બ્રાહ્મણના કબ્જમાં હતી. જૈન યાત્રિઓને દર્શન કરાવતો અને જે આવે તે બધું લઈ જતો. ધીમેધીમે ત્યાં એટલે બંધાવ્યો. પછી એ પાદુકા દિગંબર જૈનોએ વેચાતી લીધી અને તે જગ્યા પણ વેચાતી લઈ મંદિર બંધાવ્યું. અત્યારે પણ તેના વંશજોને મંદિરમાં આવતાં બદામ, ચોખા, લવંગઆદિ મળે છે. અહીં એક પ્રાચીન કરણનો કિલ્લો છે, તેમાં જૈન મંદિર હતું, પણ અત્યારે તો...દેવીનું મંદિર છે. આ સિવાય બીજી પણ માહેતી આપી હતી.” આ માણસ અમને તો પ્રસિદ્ધ.....લાગ્યો. માણસ બુદ્ધિશાળી અને વિચક્ષણ હતો. અમને તરતજ જૈન સાધુ તરીકે ઓળખ્યા. ઘણો ઇતિહાસ બોલે છે. આવી જ રીતે બળવા વખતે ૧૭ વર્ષની ઉમ્મરવાળો બુદ્ધો મળ્યો. તેણે યુદ્ધનો ઘણો નવીન ઇતિહાસ સંભળાવ્યો હતો.

ચંપાપુરીથી ભાગલપુર જતાં નાથનગરની પછી બે અર્વાચીન દિગંબર મંદિરો તથા તેમની ધર્મશાળા આવે છે. શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુનાં જન્માદિ કથ્યાણુક આ સ્થાને થયેલાં. દીક્ષાકથ્યાણુક તથા કેવળજ્ઞાનકથ્યાણુક ચમ્પા ઉદ્યાનમાં થયાં છે. જ્યાં અત્યારે શ્વેતાંબર મંદિરો છે જોને અત્યારે ચમ્પાનાલા કહે છે. મોક્ષકથ્યાણુક મંદારગિરિ થયું છે જે ચમ્પાનો છેવાડો ગિરિ-પહાડ છે. આ બધે સ્થાને શ્વેતાંબર મંદિર હતાં શ્વેતાંબર જ વ્યવસ્થાઆદિ કરતા હતા. અહીં રાજા કરણનો કિલ્લો બહુ પ્રસિદ્ધ અને પ્રાચીન છે. અત્યારે તો કિલ્લો ખંડિયેરૂપ થઈ ગયો છે. ત્યાં વસતી થઈ ગઈ છે. ત્યાંથી નજીકમાં જ પ્રભુના કથ્યાણુકસૂચક બે સ્થંભો જોને માણેકસ્તૂપ-સ્થંભ કહે છે, તેમાં પ્રભુની પાદુકા હતી તેનો વહીવટ શ્વેતાંબરસંઘ કરતો હતો. આજથી ત્રણસો વર્ષ પહેલાં આવેલ જૈન સાધુઓ અહીંનું વર્ણન પોતાની આંખે જોયા પછી આ પ્રમાણે આપે છે.

૨૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- “તે જીહાં ગિરાંથી જળ જાય રે દશ કોશે મારગ થાય રે,
ચંપા ભાગલપુર કહેવાયરે વાસુપૂજ્ય જનમ તિહાં ઠાયરે. ૭
- ચંપામાં એક પ્રાસાદ રે શ્રી વાસુપૂજ્ય ઉદાર રે
પૂજ્યા પ્રભુજના પાય રે કીધી નિજ નિર્મલ કાય રે ૮
- ચંપા ભાગલપુર અંતરાલ રે એક કોશતણે વિચાલ રે
વીંચે કરણરાયનો કોટ રે વહે ગંગાજીતસ ઓટ રે ૯
- કોટ દક્ષિણ પાસ વિશાલ રે જીહાં જનપ્રસાદ રસાલ રે
મોટા દોઢ માણેક થંભ રે રાખી મન થયો અચંભરે ૧૦
- તિહાંના વાસી જે લોક રે બોલે વાણી ઈહાં ધમ ફોકરે
એ વિષ્ણુ પાદુકા જાણુ રે અતિ જરણુ છે કમઠાંણુ રે ૧૧
- તિહાં થંભની ઠામ હેય રે પંચ કલ્યાણુક જન જોય રે
ઉદ્ધાર થયા ઇણે ઠામ રે કહિયે કિણુકિણુરાં નામ રે. ૧૨
- ઇજનગરી સુદર્શન સાર રે રહ્યા પ્રતિમા કાઉસગ દ્વાર રે
અભયાદાસી લેવાય રે રાણીનેં ઘે મન લાય રે ૧૩
- ન ચલ્યો બ્રહ્મચારી ચિત્ત રે રાખી જગતમાંહિ કિત્ત રે
સૂલિ સિંહાસન થાય રે રાખાદિક પ્રણમે પાય રે ૧૪
- ધધ સતી સુભદ્રા નારી રે ઉઘાડ્યાં ચંપા બાર રે
ચાલણિય કાઢ્યો નીર રે ઇણુ ચંપાનગરી ધીર રે ૧૫

(સૌભાગ્ય વિ. પૃ. ૮૧-૮૨)

- × × × × ×
- પટણાથી દિશિપૂર વિંસો કોશે પુરચંપ,
કલ્યાણુક વાસુપૂજ્યનાં પંચ નમી જઈ આપ હો. ૮
- દિવાનો એક દેવસી કીધી તેણિં ઉપાધિ હો,
ચેતાંબરચિત્તિ ઉથપી થાપી દિગપટ વ્યાધિ હો. ૯
- પિણુ પરપુત્ર સપુત્ર કો નહૂઓ કો એ સંભાલિ હો,
જે નર તીરથ ઉથપધ તેહની મોટી ગાલ્ય હો. ૧૦
- ચંપવરાડી જણુ કહી ગંગ વહઈ તસહે ઠિહો;
સતીઅ સુભદ્રા ઇહાંહૂ ઇહૂઓ સુદર્શન શેઠ હો. ૧૧

વિજયસાગરવિરચિત સમ્મેતશિખર-તીર્થમાલા પૃ. ૧૦

આ બન્ને કવિરાજો-સાધુમહાત્માઓએ લખેલી વિગત તદ્દન સાચી છે. હવે અમે નગરે
જોયેલી હકીકત આ પ્રમાણે છે. (ચાલુ)

મનુષ્યોના વિકાસક્ષેત્રો.

શારીરિક, માનસિક અને આત્મિક તત્ત્વો ઉપર મનુષ્યનો પિંડ રચાયે છે. ઉપલા તત્ત્વોની જેટલી અપૂર્ણતા એટલી મનુષ્યની અપૂર્ણતા. મનુષ્ય જીવન કેટલી કેટલી ભાવના અને શુભ કર્તવ્યોના ફળરૂપે પ્રાપ્ત થાય છે. આવી અનેરી જીવનલીલાને તદ્દન સૂકવી નાંખી આખર વખતે પસ્તાવું ન પડે એ આપણે ખ્યાલમાં રાખવું જોઈએ.

કુદરતી રીતે મનુષ્યોમાં શુભ અને અશુભ લાગણીઓનો મિશ્ર સમૂહ ભરેલો હોય છે. એ લાગણીઓની અંતર્ગત શક્તિ ઘણી વિશાળ હોય છે, પરંતુ લોહચુંબક વિના લોખંડ ખેંચાતું નથી તેમ લાગણીને શક્તિરૂપે કર્તવ્યના ક્ષેત્રમાં ખેંચવાને માટે તેને લોહચુંબકરૂપી વાતાવરણની જરૂર રહે છે. જેને આપણે સંગતિનું સાદુ સ્વરૂપ નિત્ય આપીએ છીએ. જેમકે “સોખત તેવી અસર” એટલે જીવનક્ષેત્રમાં આપણી લાગણીઓને કયું લોહચુંબક ખેંચી રહેલ છે તે આપણે શાંતિથી વિચારવું જોઈએ, અને વિવેકથી તુલનાત્મક દૃષ્ટિએ તોલન કરવું જોઈએ.

કેટલીક વખત આવા ખેંચાતા પ્રવાહોમાં સત્ય-અસત્ય, વાસ્તવિક-અવાસ્તવિક તત્ત્વોનું તોલન કરવાનું ઘણું મુશ્કેલ થઈ પડે છે, પરંતુ ક્રોધ, અહંકાર, માન અને મિથ્યાડંબરના અંશે જેટલા અંશે મનુષ્યમાં યોછા હોય તેટલે અંશે મનુષ્ય વધુ વ્યાજબી તોલન કરવામાં ક્ષમ્ય થઈ શકે.

એટલે જીવનનૌકાને નિર્ભય અને આનંદમય સ્થળે પહોંચાડવા માટે સત્ય-અસત્યની વ્યાજબી દિશાનો વિવેક શિખવાને પ્રથમ તો મનુષ્યે કામ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, અહંકાર એ ષડ્રિપુઓને દૂર કરવાને સતત પ્રયત્નો કરવા જોઈએ. એ મહાન દુર્ભાગ્ય રિપુઓ આપણામાં રહેલી અશુભ તત્ત્વોની લાગણીને હંમેશાં ઉશ્કેરી આપણને દુર્ભાગી બનાવે છે. તેને શાંત કરવાને-તેના પર વિજય મેળવવાને આપણે રસ્તો શોધવો જોઈએ.

એ રસ્તો ક્યારે શોધી શકીએ એ પ્રશ્ન છે. જવાબ એ મળી શકે કે શારીરિક, માનસિક અને આત્મિક વિકાસ સાધીએ ત્યારે. જ્યાં સુધી આપણી શારીરિક સ્થિતિ સારી હોતી નથી ત્યાં સુધી કોઈપણ વાત આપણે ગ્રહ કરી શકતા નથી, કોઈ પણ કર્તવ્ય અમલમાં મૂકી શકતા નથી; તેથી શારીરિક સ્થિતિ સુધારવાને મનુષ્યે તનતોડ મહેનત કરવી જોઈએ. આરોગ્યતાના નિયમો સમજી તેને અનુક્રમ વર્તી શારીરિક સ્થિતિ ધરાવે સુધારવી જોઈએ. શારીરિક સ્થિતિ સુધારવાને લગતા વિષયોની રેખા દોરીએ તો એક જૂદો નિબંધ થઈ જાય; પરંતુ અત્રે આપણે એ વસ્તુને આટલેથી અટકાવીશું. પરંતુ ખાન-પાન-મિતાહાર-નિદ્રા-વ્યાયામ એ આ ક્ષેત્રોમાં મુખ્ય લાગ લગવે છે.

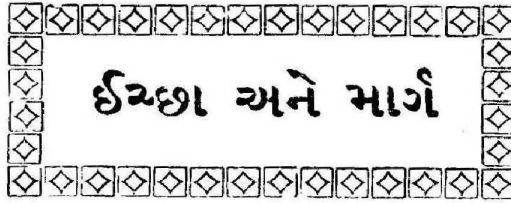
૨૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શરીર સુધરે તો જ મન વધારે કેળવી શકાય. મનદ્વારા સારા વિચારો સંગ્રહી શકાય.

મન એ એવી ચપળ વસ્તુ છે અને તેની ઝડપી ગતિ છે કે જે ગતિનું પ્રમાણ વાણીમાં ઉતારી શકાય તેવું નથી. એક પલકારામાં લાખો કેશ દ્વર જઈ શકે છે, એક પલકારામાં આપણે સાંભળેલા દરેક દેશમાં વિચરી શકે છે. સ્વર્ગ-નર્ક વિગેરે પરોક્ષ ભૂમિકાની સરહદે પણ રહેલ કરી શકે છે. આવા પ્રબળ શક્તિવાળા મનને શુદ્ધિનો ઓપ આપવાને મજબૂત પ્રયોગ આદરવો જોઈએ. સાધારણ પ્રયત્ને મનને કાબુમાં લાવી શકાય તેવું નથી, તો પણ મનને સ્થિર કરવાના રસ્તે આપણે વધુ વધુ મહેનત કરવી જોઈએ. આ ધ્યેયને પહોંચ્યા વગર આત્મોત્તતિ કરવી કઠિન છે. મહાંધ અને મસ્ત બની ગયેલા મોટા મોટા જ્ઞાનવરોને પણ તેને લગતા સાધનોથી વશ કરી શકાય છે તેવી રીતે અતિ ચંચળ મનને પણ વશ કરવાના સાધનો છે જ. આપણે એ સાધનોનો વિવેકપૂર્વક ઉપયોગ કરવો જોઈએ. તે સાધનોમાં લાંબા જોખમો નથી, માત્ર પરમાત્માની સાધનારૂપે ઝંકાર પ્રણવનો મંત્રોચ્ચાર છે. આપણું મનમાં જેટલે અંશે પરમાત્માનું સ્મરણ રહે છે તેટલે અંશે મન સ્થિર થાય છે. જેવા તેવા હલકા સ્થાને જઈ શકતું નથી. હલકા સ્થાને ગયેલા મનને પાછું વાળવામાં પણ એ જ મહાન સાધના મુખ્ય સાધન છે. અહીં પરમાત્માના સ્મરણમાં ઘણી કર્તવ્યદિશા રહેલી છે. સામાજિક, રાષ્ટ્રીય અને ધાર્મિક ક્ષેત્રોમાં નિઃસ્વાર્થભાવે સેવા અર્પવી અને તે પણ, કોઈપણ પ્રાણીના કલ્યાણની જ ઇચ્છાએ આ સેવા પણ પરમાત્માના ચિંતવનના ફાળાનું એક રૂપ છે. એ રીતે શુભ ઉદ્દેશરૂપે શુભ કર્તવ્ય અને પરમાત્માના ચિંતવન પછી આત્માને પોતાના વાસ્તવિક સ્વરૂપનું જ્ઞાન થાય છે. આત્મા સ્વયં પરમાત્મ સ્વરૂપ છે, તેને જગતના રાગ-દ્વેષની અંધી દૂર થયેલી હોય છે. આખા જગતને પોતાના સ્વરૂપે જ સમજે છે. પોતાના શરીરના કોઈપણ ભાગને કંઈ નહીં પડવાની કાળજી રાખવામાં આવે છે તેમ તેને દુનિયાપરના તમામ પ્રાણી પોતાના જ સ્વરૂપના અંગો ભાસે છે અને સ્વાભાવિક જ તેવા અંગોને કોઈપણ રીતે કંઈ ઉત્પન્ન ન થવાની કાળજી રહે છે. આ સ્થિતિએ પહોંચ્યા પછી કામ, ક્રોધ, માન, મદ, લોભ, મોહ, મત્સર એ મહાન શત્રુઓ તેમને તાણે થઈ જાય છે. આત્મા પોતે નિર્ભય, સહજાનંદી અને સ્વસ્વરૂપી બની ચિર શાંતિ ભોગવે છે કે જે સ્થાન તરફનું આપણું ધ્યેય છે. એ પરમ શાંતિ અને દિવ્ય ભૂમિકાનું સ્વરૂપ મહાન પુરૂષો પણ કલમથી ચીતરી શક્યા નથી. તેના અનુભવની ઝાંખી એવી ઉચ્ચ ભૂમિકાએ પ્રયાણ કરતા આત્માઓને થાય છે. આપણે શારીરિક, માનસિક અને છેવટે આત્મિક ઉન્નતિના પંથે ચડી આ અમૂલ્ય માનવદેહનું સાર્થક કરવા ભાગ્યશાળી બનીએ એ શુભ ભાવના. ઐ તત્સત.

શાહ ગુલાબચંદ લલુભાઈ—ભાવનગર.

ઇચ્છા અને માર્ગ

(સંગ્રહીત)

૧ દૃઢ ઇચ્છાથી માર્ગ અવશ્ય મળવાનો.

૨ કાં તો હું માર્ગ શોધી કાઢીશ અને કાં તો તેને ખતાવીશ.

૩ દૃઢ ઇચ્છા કરી શકનારને માટે કોઈપણ કાર્ય અશક્ય નથી.

૪ એક મજબૂત અંતઃકરણની દૃઢ ઇચ્છા હબરો માણસોને થરથર ધ્રુબાવી મૂકે છે. એક સુકલકડી ઠીંગુણ પોતાની દૃઢ ઇચ્છાથી સઘળી બાજુ ફેરવી નાંખે છે (ને ધાર્યું કામ કરી શકે છે.)

૫ જે માણસો એમ ધારે છે કે અમે અમુક કાર્ય કરવાને શક્તિમાન છીએ તેઓ જ તે કાર્ય કરી શકે છે. ચારિત્રબળ એ સંપૂર્ણ વિકાસ પામેલી ઇચ્છા જ છે.

૬ ઇચ્છાશક્તિનો વિકાસ કરવો એ આપણા જીવનનો ઉદ્દેશ છે. દૃઢ ઇચ્છા અને નિશ્ચય ધરાવનાર માણસને માટે આ જગતમાં સમય અને તક છે છે ને છે જ.

૭ અડગ નિશ્ચય અને સત્યમાર્ગનું અવલંબન એ જગતને હલાવી (આકર્ષી) નાખનર શક્તિઓ છે.

૮ ઝળકતી કારકીર્દિવાળા Promising તરૂણના શબ્દકોષમાં નિષ્ફળતા જેવો કોઈ શબ્દ જ હોતો નથી.

૯ નિરંતર આગળ ધસવાની ટેવ અને શ્રદ્ધા એ સઘળી મુશ્કેલીઓને હંકારી નાંખે છે.

૧૦ જ્યારે એક દૃઢ નિશ્ચયવાન માણસ જાહેરમાં આવે છે ત્યારે તેની આસપાસની જગા કેવી સાફ થાય છે અને તેને માટે કેટલો બધો અવકાશ ને છૂટ રહે છે તે જોઈને આપણને કુતુહળ થાય છે.

૧૧ અજ્ઞેય ઇચ્છાનો ઉગેલો તારો કેવો ગંભીર નિશ્ચયી અને નિશ્ચળ છે ?

૧૨ ગમે તેવા હુઃખહાયક સંયોગો પણ દૃઢ ઇચ્છાને સદાકાળને માટે દબાવી રાખી શકશે નહીં.

૨૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૩ નિશ્ચયવાન માણસને જગત હમેશાં રસ્તો કરી જ આપે છે. દેખીતી અશક્યતામાં પણ ઇચ્છાશક્તિ માર્ગ કરી લે છે.

૧૪ માણસોમાં બુદ્ધિનો કે શક્તિનો અભાવ નથી, પરંતુ ઉદ્દેશ અને પરિશ્રમ કરવાની ઇચ્છાનો જ અભાવ (જણાય) છે.

૧૫ દૃઢ નિશ્ચય એ જ સાચામાં સાચું ડહાપણ છે. ઇતિશમ.

“ યુવાવસ્થા અને વૃદ્ધાવસ્થા ” (સંગ્રહીત)

૧ વિકાસ પામતા રહો અથવા ક્ષીણ થતા ચાલો એ કુદરતનો મુદ્રાલેખ છે, અને એ સૃષ્ટિની પ્રત્યેક વસ્તુપર લખેલો છે.

૨ આપણું શાશ્વત [ચિરસ્થાયી] તારૂણ્ય આપણા મનમાં જ રહેલું છે; બીજે નહિ.

૩ માણસનું મન સંમતિ આપે નહીં ત્યાં સુધી તેનો ચહેરો ઘરડો થઈ શકતો નથી. કેમકે શરીર એ મનનો દોરેલો નકશો છે.

૪ પ્રતિકૂળ સંયોગોવચ્ચે મનમાં ચિન્તા પેદા થવાથી શરીર ઉપર તેની વધારે ખરાબ અસર થવા પામે છે.

૫ ગમે તેવા સંયોગોમાં મન ઉપર ખરાબ અસર થવા ન પામે એવું મન સહજ ટેવાઈ-કેળવાઈ ગયું હોય તો શરીર-સ્વસ્થતા ટકી રહે છે-ખગડતી નથી.

૬ તમે માત્ર પચાસ વર્ષના થયા હો તે સમયે પૂર્ણ નિરોગી કાયાવાળા બની રહો તો તમે તરૂણાવસ્થામાં હોવા બેઠાં.

૭ ઘોળા વાળ, કરચલીઓ ઇત્યાદિક ઘડપણના ચિન્હોને આ યુવાવસ્થા સાથે કશો સંબંધ નથી. બુદ્ધિ, શક્તિ, સૌંદર્ય અને સફળતાની વૃદ્ધિ તથા દૃઢતા થવી એ જ મોટી ઉમરનાં ચિન્હો હોવાં [લેખાવાં] બેઠાં. નિર્બળતા, નિરૂપયોગિતા અને વળિયાંપળિયાં એના લક્ષણ હોવા બેઠાં નહીં.

૮ ઘડપણના વિચાર કરવાની ટેવ પાડવી જેટલી સહેલી છે તેટલી જ તારૂણ્યનો વિચાર કરવાની આદત પાડવી સહેલી છે.

૯ કર્તવ્ય-કર્મ કરવાનો પૂરો ઉત્સાહ બની રહે એ ખરું તારૂણ્ય છે.

એકેન શું કહે છે ?

“ થોડાક [તત્ત્વજ્ઞાનનાં આધ્યાત્મિક] ગ્રંથો તો રોમેરોમ વ્યાપી ચારિત્રમાં ઉતરે ત્યાંસુધી પ્રયત્ન, કાળજી ને મનનપૂર્વક વાંચ્યા કરવા જેવા હોય. વાંચન મનુષ્યને સંપૂર્ણ બનાવે છે. લેખન તેને ચોક્કસ બનાવે છે. કવિતા તેને રસિક બનાવે છે. તત્ત્વજ્ઞાન ઉંડી બુદ્ધિવાળો બનાવે છે. વાતચીત તેને તૈયાર

રંકતા અને શ્રીમંતાઈ.

૨૫૯

બનાવે છે. ઇતિહાસ તેને ડાહ્યો બનાવે છે. નીતિશાસ્ત્ર તેને ગંભીર બનાવે છે. ન્યાય અને અલંકારશાસ્ત્ર વાદવિવાદ-શક્તિ આપે છે."

વિચારોમાં રહેલી અહભૂત શક્તિ.

૧ કોઈપણ મનુષ્યનું મન ખરાબ વિચારોથી અને કુટેવોથી એટલું બધું મલીન કે વિષમય બની ગયું નથી (દુરાચારમાં એટલું બધું ડુબી ગયું નથી હોતું) કે તે ઉચ્ચ વિચારોથી પાછું શુદ્ધ ન થઈ શકે.

૨ ઉત્સાહ, હિમ્મત, આશા અને આનંદ એ એવાં સાધનો છે કે જે બિમારને સાજાં કરવામાં દવા કરતાં વિશેષ મદદ કરે છે. સુરૂ વૈદ્યો વિગેરેને તેનો અનુભવ ને પરિચય હોય છે.

૩ જમતી વખતે અને ઉંઘતા પૂર્વે આનંદી રહેવાનો અભ્યાસ પાડવો એ દરેકનું બહુ જરૂરી કર્તવ્ય છે; કારણકે એથી શરીર અને મનના આરોગ્ય સ્વસ્થતાને ઘણો જ લાભ થાય છે.

રંકતા અને શ્રીમંતાઈ.

૧ રંકતાનો વિચાર જેટલો ખરાબ છે એટલી રંકતા પોતે નથી.

૨ જે દિવ્યતા આપણા ઉદ્દેશોને ઘટે છે, તે આપણાંમાં જ રહેલી છે.

૩ ઉદાર આત્મા આપીને શ્રીમંત થશે અને કંબુજ સંઘરીને રંક થશે. (આત્મનિરીક્ષણથી તે સાફ દેખાય એવી હકીકત છે.)

૪ મહત્વાકાંક્ષા [ઉચ્ચ આદર્શ અને ઉન્નત હેતુ] માંથી શક્તિ જન્મે છે.

૫ તમારો આદર્શ, એ અંતે તમે કેવા થશો તેની આગાહી આપે છે

૬ ઇશ્વરને ઉપાસનારને નવીન બળ મળશે. ઉન્નતિના આકાશમાં તે ગરૂડની પેઠે ઉડશે, તે દોડશે પણ થાકશે નહીં, તે બોલે ઉપાડશે પણ બેશુદ્ધ થશે નહીં.

૭ ઘણા લોકો હાસ્યરસપ્રધાન અને પ્રોત્સાહક ગ્રંથ વાંચીને ઉદાસીને હાંકી કાઢે છે. કેટલાક બુદ્ધિમાનો સ્તોત્રો, કહેવતો તથા મહાત્માઓનાં વચનામૃત વાંચીને ઘણો લાભ મેળવે છે.

રાષ્ટ્રીય ધોરણ પર સુશિક્ષિતોદ્ધાર શિક્ષણ મળવાની જરૂર.

મનુષ્યો અને પ્રજાઓ હાલના શાળા શિક્ષણ અને સુધારા ઉપર શ્રદ્ધા રાખે છે, પણ તેથી કોઈપણ પ્રજાનો બચાવ અને ઉન્નતિ થઈ શકે નહીં. ખરૂં જોતાં તો કળા અને મોજશોખની સાથે તો અધોગતિ આજે સેંકડો વર્ષથી ભાઈબંધી બાંધી બેઠી છે. નાણાની કેથળી ભારે અને આત્મા હલકો. ઘર જખરૂં અને ચારિત્ર્ય હલકું એના કરતાં વધારે દયાજનક શું હોઈ શકે ? ઇતિશમ્.

સદ્ગુણાનુરાગી સુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

૨૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

અનુવાદક—વિકુલદાસ મૂ. શાહ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૩૮ થી ૩૨)

સજાતીય વસ્તુઓમાં આકર્ષણ હોય છે. વિચારસામ્રાજ્યમાં સમાન વિચારના મનુષ્યો પરસ્પર આકર્ષિત થાય છે. આ વિશ્વવ્યાપી નિયમ તરફ આપણે ધ્યાન આપીએ કે ન આપીએ તો પણ તે નિરંતર પોતાનું કામ કરી રહેલ છે. મતલબ એ છે કે આપણે એક વિચારસમુદ્રમાં રહીએ છીએ અને આપણી ચારે તરફનું વાતાવરણ નિરંતર એ વિચારશક્તિઓથી ભરેલું રહે છે, જે સર્વદા વિચાર-તરંગના રૂપમાં બહાર નીકળે છે. આપણને તેનું જ્ઞાન હોય કે ન હોય તો પણ એ વિચારશક્તિઓનો થોડો અથવા ઘણો આપણી ઉપર પ્રભાવ પડે છે.

ધ્યાનાવસ્થામાં જે આનંદનો અનુભવ પામશો તે આનંદ પાંચ પ્રકારનો હોય છે. અદ્ય આનંદ, ક્ષણિક આનંદ, ઉમદા આનંદ, પ્રવાહિત આનંદ, અને વ્યાપક આનંદ. અદ્ય આનંદથી કેવળ રોમાંચ થાય છે. ક્ષણિક આનંદ વિજળીના ચમકારા જેવો હોય છે. જેમ સમુદ્રનાં મોજાં કિનારા સાથે આવી આવીને અથડાયા કરે છે તેવી રીતે તે આનંદ શરીરપર શીઘ્રતાપૂર્વક આવીને અથડાયા કરે છે. પ્રવાહિત આનંદ બલવાન હોય છે અને તે શરીરને ઉઠાવીને અંતરિક્ષમાં પ્રવાહિત કરવા લાગે છે. જ્યારે વ્યાપક આનંદ આવે છે ત્યારે તે સંપૂર્ણ શરીરને ખૂબ ભરી દે છે અને હવાથી ભરેલાં ગોળાની માફક ફૂલી જાય છે.

સાધારણ રીતે આપણે જેને સુષુપ્તિ કહીએ છીએ તે એક એવી દશા છે કે જેના સ્વપ્નની સ્મૃતિ તમને નથી રહેતી, અથવા મૃત્યુવત્ પૂર્ણ અચેતનાવસ્થા હોય છે કે જેમાં આપણને મૃત્યુનો એક પ્રકારનો અનુભવ થાય છે. પણ એક એવી પણ નિદ્રા સંભવિત છે કે જેમાં આપણા જીવનમાં સંપૂર્ણ મૌનતા, સ્થિરતા તથા શાંતિ આવી જાય છે અને આપણી ચેતના સત્, ચિત્ત આનંદમાં લીન બની જાય છે. આપણે એને નિદ્રા નથી કહી શકતા, કેમકે તે આત્યંતિક ચેતના હોય છે. એ અવસ્થામાં આપણે અમુક જ ક્ષણ રહી શકીએ છીએ પરંતુ એ અમુક ક્ષણોમાં આપણને કલાકોની નિદ્રાની અપેક્ષાએ ઘણો જ

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૨૬૧

વધારે વિશ્રામ અને શાંતિ પ્રાપ્ત થાય છે. એ અવસ્થા અકસ્માત પ્રાપ્ત નથી થતી, તેને માટે હીર્ષકાળના અભ્યાસની આવશ્યકતા છે.

સંબંધના કારણે જ મનુષ્ય આકર્ષિત થાય છે. માનસિક તથા હૃદય-જગતના સંબંધથી જ મનુષ્ય સ્વપ્નમાં એવા લોકોની સાથે મળે છે અને એવાને જ જાણે છે કે જેની સાથે પાછળથી બાહ્ય જગતમાં મળે છે અને જેને જાણતો હોય છે. લોકોમાં મન્યાં પહેલાં જ મનુષ્ય ઘણું કરીને મન અને હૃદયમાં મળી લે છે, ત્યાં જ ભેટ કરે છે, વાતો કરે છે અને લોકોમાં થઈ શકે તેટલો બધો સંબંધ કરે છે. કેટલાક લોકોને એ સંબંધનું જ્ઞાન હોય છે અને ઘણાને નથી હોતું. કેટલાક લોકો આંતરિક જીવન અને આંતરિક વ્યવહારનું જ્ઞાન નથી રાખતા, તો પણ તે એવા હોય છે કે બાહ્ય જગતમાં જ્યારે તેઓ કોઈ નવા માણસને મળે છે ત્યારે તેને માણસ પડે છે કે તે માણસ તેનો બહુ પરિચિત છે.

જે વાતો તમને રહેલાઈથી પરાજીત કરી દેતી હતી તે હવે તમને બાધા નથી કરતી, જે અવસરોને પ્રાપ્ત કરીને તમે રહેજે ઉત્તેજીત થઈ જતા હતા તે હવે તમને કશું નથી કરી શકતા. તમારામાં શક્તિ, સહનશીલતા, સંયમ-શીલતા તથા વિદ્યાના નિરાકરણની શક્તિ આવી ગઈ છે. બીજા લોકોનો એકાદ શબ્દ તમને જે વ્યથા કરતો તે હવે તમારું કશું બગાડી શકતો નથી. તે એટલે સુધી કે જ્યારે કોઈ કારણવશાત તમે ઉત્તેજીત થઈ જાઓ છો અને તમારા મ્હેરા ઉપર રાષ્ટ્રનું ચિન્હ જણાવા લાગે છે ત્યારે પણ વિચારોને એકદમ સમેટી લેવાનું બળ ધરાવો છો. આથી સ્પષ્ટ થાય છે કે તમે માનસિક શક્તિ તથા ઈચ્છા પ્રાપ્ત કરી છે. ધ્યાનથી જ આવું લાભદાયક પરિણામ થાય છે એ સર્વ તમારી આધ્યાત્મિક ઉન્નતિના લક્ષણ છે.

આ સાપેક્ષિત જગતમાં કોઈ વસ્તુ એવી નથી કે જેને આપણે તદ્દન સારી જ કહીએ તેમજ કોઈ વસ્તુ એવી પણ નથી કે જેને આપણે તદ્દન ખરાબ જ કહીએ. સારું કે ખરાબ મનની સૃષ્ટિ છે. પ્રત્યેક મનુષ્ય પોતાના દૃષ્ટિકોણથી સારો છે. પ્રત્યેક બાળકમાં થોડોઘણો પક્ષપાત હોય છે. પ્રત્યેક મનુષ્યનાં જીવનમાં દ્રષ્ટિકોણ જ નિર્ણાયક સામગ્રી છે. જ્યારે જ્ઞાનવડે બુદ્ધિનો પ્રકાશ થાય છે ત્યારે દૃષ્ટિકોણ વિસ્તૃત અને પૂર્ણ બની જાય છે. જ્યારે અજ્ઞાનવડે બુદ્ધિ ઉપર અંધકારનો પડદો પડી જાય છે ત્યારે દૃષ્ટિકોણ સંકુચિત, મર્યાદિત અને પક્ષપાતપૂર્ણ થઈ જાય છે. વિસ્તૃત દૃષ્ટિ હૃદયની ઉદારતાનું લક્ષણ છે. વિસ્તૃત દૃષ્ટિનો પુરૂષ સંદેહ, પક્ષપાત, દુરાચાર તથા અનેક જાતના દોષોથી મુક્ત થઈ જાય છે. વિસ્તૃત દૃષ્ટિ દેશાન્તર ભ્રમણથી, સારા કુળમાં જન્મ લેવાથી, વિસ્તૃત

૨૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અધ્યયનથી, સત્સંગથી, જનસેવાથી, વિભિન્ન અનુભવથી તથા ધ્યાનથી પ્રાપ્ત થાય છે. વિસ્તૃત દૃષ્ટિવાળો પુરૂષ વસ્તુઓને પૂરેપૂરી તેના ખરા સ્વરૂપમાં જુઓ છે. વિસ્તૃત દૃષ્ટિ સમતા તથા સામંજસ્ય ઉત્પન્ન કરે છે; સંકુચિત દૃષ્ટિ અસમતા તથા અસામંજસ્ય ઉત્પન્ન કરે છે.

ઇષ્ટ વસ્તુની પ્રાપ્તિમાં જે ઉમંગ હોય છે તે જ આનંદ છે. પ્રાપ્ત વસ્તુના આસ્વાદનથી પરમાનંદ થાય છે, જ્યાં આનંદ છે ત્યાં જ પરમાનંદ છે; પરંતુ જ્યાં પરમાનંદ છે ત્યાં આનંદ હોવાની આવશ્યકતા નથી. આનંદ થાકેલા માંદા સુસાફર જેવો છે કે જે જળ તથા છાયા દેખે છે અને તેનો પત્તો મેળવે છે. પરમાનંદ જળની પ્રાપ્તિ અથવા છાયામાં પ્રવેશની જેવો છે.

ઈન્દ્રિયાભિલાષા, કુચેષ્ટા, આલસ્ય, ક્ષુબ્ધતા તથા કિંકર્તવ્યવિમૂઢતા એ પાંચ ધ્યાનમાં બાધક થાય છે તેને દૂર કરવા જોઈએ. એ દૂર ન થાય ત્યાંસુધી ધ્યાન નહિં થઈ શકે. જે મન ઈન્દ્રિયાભિલાષાદ્વારા જૂદા જૂદા પ્રકારની વિષય-કામના કરે છે તે એક વિષય પર એકાગ્ર નથી થઈ શકતું; જે મન કોઈએક વિષયમાં કુચેષ્ટાનો શિકાર બની રહે છે તે શીઘ્ર ઉત્તરિત નથી કરી શકતું; જે મન આલસ્ય તથા તન્દ્રાને વશ હોય છે તે અકર્મણ્ય બની રહે છે; ક્ષુબ્ધતાને વશ થયેલું મન સ્થિર નથી થતું, અહિંતહિં દોડ્યા કરે છે. કિંકર્તવ્યવિમૂઢતાથી વ્યથિત બનેલો મનુષ્ય સમાધિ અને ધ્યાનની પ્રાપ્તિના માર્ગે આગળ નથી વધી શકતો.

મન અનાદિકાળથી બહિર્મુખવૃત્તિના ઘાતક અભ્યાસોમાં પડેલું છે. ભગવાનના પવિત્ર નામના નિરંતર જપથી માનસિક શુદ્ધિ થાય છે તથા મનની વૃત્તિને અંતર્મુખ થવામાં સહાયતા મળે છે.

મનનો નિરોધ કરવો કઠિન છે. માણસ સાધુ સંન્યાસી થઈ શકે છે, આચાર્ય થઈ શકે છે; છતાં સ્વપ્નમાં મનના આચાર અને ગતિપર તેણે ધ્યાન આપવું જોઈએ. સ્વપ્નમાં મન ચોરી કરે છે, વ્યભિચાર કરે છે, ભોગવાસના, તૃષ્ણા તથા તુચ્છ કામનાઓ મનની અંદર ખૂબ જડ ઘાલીને પડી છે. વિચાર, પરમાત્મ-ભાવના, ઝંઝના ચિંતનથી મન અને તેના સંસ્કારોનો નાશ કરો. જે મનુષ્ય માનસિક પ્રદ્વચર્યામાં નિષ્ઠિત થઈ ગયો હોય છે તેને કઠિ સ્વપ્નમાં પણ ખરાબ વિચાર નથી આવી શકતા. તેને ખરાબ સ્વપ્ન જ નથી આવી શકતું. સ્વપ્નમાં વિવેક તથા વિચાર નથી હોતા. તેનું એ જ કારણ કે જાગૃતદશામાં વિવેક અને વિચારશાક્ત દ્વારા શુદ્ધ થવા છતાં પણ ખરાબ સ્વપ્ન આવ્યા કરે છે.

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૨૬૩

ભૌતિક શરીર નષ્ટ થઈ શકે છે પરંતુ વિચાર, કર્મો અને ભોગોના સંસ્કાર તથા ચિંતન મૃત્યુ પછી પણ માણસનો પીછો છોડતા નથી. જ્યાં સુધી સુક્રિત પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી એ ઉપાધિઓ પરિવર્તનશીલ છે, જે મૃત્યુ બાદ પણ માણસની સાથે જ જાય છે; કેમકે માણસ પોતાના મૃત્યુની સાથે દરેક વખત વિભિન્ન સંસ્કારો લઈ જાય છે, વિભિન્ન જન્મોમાં માણસ વિભિન્ન પ્રકારના સંસ્કારોની સૃષ્ટિ રચે છે. મૃત્યુ પછી માણસની સાથે જનાર સ્થાયી ઉપાધિઓ આ છે.-પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિય, પાંચ કર્મેન્દ્રિય, પાંચ પ્રાણ, અંતઃકરણ-ચતુષ્ટય તથા લક્ષ્મી શરીરનું આધારભૂત કારણ શરીર. સંસ્કારો તથા કારણ શરીર નષ્ટ થતાં જ મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય છે. એનાથી જ આત્મ-જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે. જ્યાંસુધી આત્મ-જ્ઞાનની પ્રાપ્તિદ્વારા બધા સંસ્કારો દગ્ધ નથી થતા ત્યાંસુધી વારંવાર જન્મ લેવો પડે છે. જ્યારે સંસ્કાર નષ્ટ થાય છે ત્યારે તેના સ્થાનમાં આત્મ-જ્ઞાનનો સ્વયમેવ પ્રકાશ ઝળહળી રહે છે.

મન હમેશાં કંઈ ને કંઈ કરવા ઇચ્છે છે અને જ્યારે ઇચ્છિત વિષયને પ્રાપ્ત કરી લે છે ત્યારે તે પ્રસન્ન અને સુખી થઈ રહે છે. બહિર્મુખ વૃત્તિના સુખની ઇચ્છાથી ઘાતક અભ્યાસમાં બાળપણથી જ પડેલા મનને રસ્તે લાવવું ઘણું જ કઠિન છે. જ્યાંસુધી તેની સામે કોઈ વધારે સુખપ્રદ વસ્તુ તથા આનંદનું મોઢું રૂપ નથી રાખવામાં આવતું ત્યાં સુધી તે એમ કયાં કરવાનો દુરાગ્રહ કરે છે.

પ્રત્યાહાર મનને કોઈ દેશ વિશેષમાં લગાડે છે, ધારણા તેને ત્યાં જ લગાડી રાખે છે. એ જન્મે પ્રકારના ચિંતનોથી સંપૂર્ણ સ્થિર થયા પછી મન વિકાસ પામે છે ત્યારે ધ્યાન (આનંદ) ની પ્રાપ્તિ થાય છે. એ રીતે પ્રત્યાહાર, ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ પ્રાપ્ત થયા પછી ચિત્તનિરોધદ્વારા મનુષ્ય યોગસુક્ત થાય છે.

જેવી રીતે એક પ્રવીણ ધનુર્ધર એક પક્ષી ઉપર નિશાન લગાડતી વખતે પોતાના ગતિવિધિ, ધનુષ્ય પકડવાની રીત તથા બાણ ચઢાવવાની રીત જાણે છે અને ભવિષ્યમાં પણ પક્ષીને વીંધવા માટે એ બધી શરતો યાદ રાખે છે તેવી રીતે સાધકને પણ ભવિષ્યમાં એવી શરતોનું ધ્યાન રાખવું પડે છે કે અસુક પ્રકારનો આહાર, અસુક પ્રકારના પુરૂષોનો સંગ, અસુક નિવાસસ્થાન, અસુક પરિસ્થિતિ તથા અસુક સમયે મેં ધ્યાન તથા સમાધિ પ્રાપ્ત કર્યા હતા.

જેવી રીતે એક ચતુર રસોઈયો પોતાના શેઠને ભોજન પીરસતી વખતે એવા પ્રકારની ભોજનસામગ્રી તૈયાર રાખે છે કે જે શેઠને રૂચિકર હોય છે તથા લાલકારક હોય છે તેવી જ રીતે સાધક પુરૂષ પણ ધ્યાન અને સમાધિ પ્રાપ્ત થવાના સમયની પોષક શરતો યાદ રાખે છે અને તેની પૂર્ણતાથી વારંવાર આનંદિત થાય છે.

આપણામાં ઘણાં મનુષ્યો એવા હોય છે કે જેઓનું શારીરિક બંધારણ

૨૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અધિક નાબુક હોય છે. એવા લોકો ઉપર તેઓ જે સંસ્થાઓ તથા મનુષ્યોના સંબંધમાં આવે છે તેઓની માનસિક અવસ્થાનો ન્યૂનાધિક પ્રભાવ અવશ્ય પડે છે.

મનમાં સંદેહ પણ હોય છે અને વાસ્તવિકતા પણ હોય છે. મનમાં સંદેહ થાય છે કે ઇશ્વર છે કે નહિ? આને સંશય-ભાવના કહે છે. બીજો સંદેહ એ થાય છે. કે હું ઇશ્વરને પ્રાપ્ત કરી શકીશ કે નહીં? ત્યાં બીજો અવાજ ઉઠે છે-‘ ઇશ્વર સત્ય છે, હસ્તામલકવત છે. તે પ્રજ્ઞાનધન, ચિદ્ધન અને આનંદધન છે. હું તેને પ્રાપ્ત કરી શકું એમ છું ’ આપણે કેટલીક વાતો સ્પષ્ટપણે સમજી લીધી છે અને એ ભાવનાઓ હવે સુદૃઢ તથા સ્થિર થઈ ગઈ છે. કેટલીક ભાવનાઓ હજી સ્થિર નથી થઈ. તે આવે છે ને ચાલી જાય છે. જ્યાંસુધી ભાવનાઓ સુદૃઢ અને બદ્ધમૂળ ન થઈ જાય ત્યાંસુધી તેને હૃદયમાં રાખવી પડે છે. ભાવનાઓની શુદ્ધતાથી મનની ભ્રાંતિ તથા અચળતા દૂર થઈ જાય છે.

મનમાં નિશ્ચય કરી લ્યો કે ‘ હું આત્માવરોધ કરીશ તથા બધા ઉચ્ચ વિષયો, ઉચ્ચ પ્રભાવોને ગ્રહણ કરવા માટે મારી જાતને ખુદી રાખીશ ’ વારંવાર જ્ઞાનરૂપે આ પ્રકારની માનસિક દશા ગ્રહણ કરવાથી એ તરતજ એક પ્રકારની ટેવ થઈ જશે. જીવનના હલકા પ્રભાવ હ્રુપ્ત થઈ જશે અને બધા ઉચ્ચ પ્રભાવ આમંત્રિત થશે, અને જે અંશમાં તેને આમંત્રિત કરવામાં આવશે તે અંશમાં તે પ્રવેશ કરશે.

જ્યારે સંદેહ ઉત્પન્ન થાય ત્યારે આ પ્રકારના સુપ્રેરિત વિચાર તથા દૃઢતાદ્વારા તેને દૂર હટાવી દેવો જોઈએ. જેમકે ‘ એ જ સત્ય છે, એમાં હું સફળતા મેળવીશ એમાં સંદેહની વાત જ નથી. મારા શબ્દકોશમાં ‘અશક્ય, અસંભવિત, કઠિન ’ એવા શબ્દો જ નથી. આ દુનિયામાં સઘળું સંભવિત છે. આપણે કોઈપણ કામ કરવાનો દૃઢતાપૂર્વક વિચાર કરી લઈએ છીએ તો પછી કોઈપણ મુશ્કેલી નથી આવતી. દૃઢ નિશ્ચય, દૃઢ સંકલ્પથી પ્રત્યેક કાર્યમાં આશાતીત સફલતા પ્રાપ્ત થાય છે.

લગવાનના સંપર્કમાં આવવું એ જ આધ્યાત્મિક અનુભવ કહેવાય છે. એ અનુભવ બધા દેશોમાં, બધા મનુષ્યોમાં તથા બધા યુગમાં એક જ રહે છે. જે માણસ લગવાનને મળવા ચાહે છે તો તે હંમેશાં એક જ પ્રકારે તેને મળી શકે છે. અનુભવ અને તેના વર્ણનમાં ઘણે ભાગે વ્યવધાન થવાના કારણે તેમાં વિભિન્નતા આવે છે. માણસ સીધો આધ્યાત્મિક અનુભવ પ્રાપ્ત કરી શકે છે, જે હંમેશાં અંતઃકરણમાં જ ઉપલબ્ધ થાય છે. તેને બાહ્યરૂપે પ્રકટ કરીને તે પોતાના શિક્ષણ, વિશ્વાસ તથા માનસિક બંધારણ અનુસાર વર્ણન કરે છે. સત્વ તત્વ તો એક જ છે, પરંતુ તેને વ્યક્ત કરવાની રીત જૂદી જૂદી હોય છે. (ચાહુ)

સત્તાના એ મીઠા ઝેર.

૨૬૫

સત્તાના એ મીઠા ઝેર.

લેખક. નાગરદાસ મગનલાલ દોશી. બી. એ.

હરેક મનુષ્યની અંદર છુપી રીતે પણ સત્તા મેળવવાની ઇચ્છા રહેલી હોય છે. ફેર માત્ર અંશનો છે. કેટલાકમાં તે ઇચ્છા પ્રબળ હોય છે ત્યારે કેટલાકે તેની ઉપર થોડોઘણો વિજય મેળવેલો હોય છે. આપણે આપણા આખા જીવનના કાર્યોનું આરીક નિરીક્ષણ કરીએ તો આપણને માલુમ પડશે કે આપણા ઘણા કાર્યો ઉદરપોષણ તથા જીવનમાં સત્તા મેળવવા માટે જ હોય છે. વિદ્યાભ્યાસ પુરો કર્યા પછી તરતજ આપણે ડ્રૉયોપાર્જનના કામમાં રોકાએલા રહીએ છીએ. જો ધનમાત્ર ઉદરપોષણને માટે જ હોત તો જરૂર ડ્રૉયોપાર્જનને છોડા કે અંત હોત; પણ વસ્તુસ્થિતિ તેમ નથી. આજે ધનૈષણને છોડા નથી. આજે માણસ લાખો કરોડો કમાય તોયે તેને સંતોષ નથી, અને આખી જીંદગી સુધી રજે તોયે તેને તેટલો વખત ધન મેળવવા માટે જાણે કે પુરતો લાગતો નથી. આ શું બતાવે છે? આથી એ વસ્તુ સ્પષ્ટ થાય છે કે ધનમાત્ર ઉદરપોષણ અર્થે જ નથી પણ તે બીજું કામ કરે છે અને તે કામ તેનાથી આવતી સત્તા છે. આજે સેંકડો ધનિકો પોતાના ધનના બળે લોકોના નેતા બને છે, અને તેમને દોરવાની સત્તા હાથમાં હોવાનો સંતોષ અનુભવે છે. પ્રજાસત્તાક રાજ્યનું પ્રમુખપદ કે રાજસત્તાક રાજ્યનું દિવાનપાણું, ધારાસભાના સભાસદ કે નાતશેઠ સમા બધા સત્તાના સંતાનો થોડા અથવા વત્તા અંશે ધનથી જ હયાતી ભોગવે છે; માટે જ ધન મેળવવાની તૃપ્તિ થતી નથી. આનો સાદો અને સરળ ઉપાય સામ્યવાદીઓ આપણને બતાવે છે. તેઓ કહે છે કે દ્રવ્ય એ ભોગવવાની વસ્તુ છે, તેનાથી બીલકુલ સત્તા ન જ મળવી જોઈએ; પણ આપણે અહીં વિષયાંતર કરીએ છીએ. મારો ઉદ્દેશ એમ સાબીત કરવાનો છે કે આપણે જે આ જીવન ધન મેળવવાના પ્રયાસો કરીએ છીએ તે આડકત્રી રીતે પણ સત્તાને માટે જ હોય છે. આમ આપણે અજાણ્યા પણ સત્તાને માટે મથીએ છીએ. જે સત્તાને માટે આપણે આપણા જીવનમાં સુખ સગવડોને ત્યજીને મંડ્યા રહીએ છીએ તેનાથી કેવા પરિણામ નિપજે છે તેનો ઘડીભર વિચાર કરીએ તો આપણને જરૂર દુઃખ થશે. દુનિયાએ સત્તાનો સરિયામ દુરૂપયોગ જોયો છે અને વર્ષોના અનુભવ પછી કોઈ વચનસિદ્ધ મહાત્માની જેમ તે ઉચ્ચારે છે કે

૨૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સત્તા તો અંધ છે. જગતની અંદર સત્તાએ જેટલો અને જેવો ડાટ વાજ્યો છે તેટલો બીજી કોઈ વસ્તુએ ભાગ્યે જ વાજ્યો હશે. સારા ભવિષ્યની આશા આપતા કેટલાક લોકપ્રિય રાજકુમારો જ્યારે સત્તાને વરે છે ત્યારે તેઓ માટે રખાતી સારી આશાને સદાને માટે નષ્ટ કરે છે; એટલુંજ નહીં પણ કોઈક ચાલાક બહુગર પોતાની કલાથી એક વસ્તુને તફન બદલી નાખે છે તેમ સત્તા તેઓને તફન બદલી નાખે છે. તેઓના આચાર અને વિચારની અંદર એટલું બધું પરિવર્તન થાય છે કે તેઓના શરીર સિવાય તેઓને ઓળખવા પણ મુશ્કેલ થઈ પડે છે. આમ જગતના ઇતિહાસની અંદર દશમાંથી આઠ દાખલાઓ સત્તાના હુરૂપયોગના બન્યા છે, છતાં એમ કોઈ ન માને કે સત્તા પોતે જ ખુરી વસ્તુ છે. સત્તાનો સદુપયોગ કે હુરૂપયોગ તેના ધારણ કરનારની પાત્રતા કે કુપાત્રતા ઉપર આધાર રાખે છે. એ આ જ સત્તા છે કે જે વડે કોઈપણ દુષ્ટ અને અત્યાચારી રાજા પોતાની પ્રબળ રંબડે છે, અથવા તો એક પ્રબળ બીજી પ્રબળે જીતીને પોતાની શુભા-મીમાં રાખે છે અને માનવજાતને કલંક લગાડે છે. ત્યારે આથી ઉલટું અર્વાચીન તુર્કીના સરજનહાર કમાલપાશા કે ઇટાલીનાં ભાગ્યવિધાતા મુસોલીનીએ આ જ સત્તાએ જગતને આપેલી કિંમતી અને સોહામણી ભેટો છે. આવી રીતે માનવજાતિએ સત્તામાંથી ઉદ્ભવતા લાભોનો અને ગેરલાભોનો અનુભવ કર્યો છે, અને આ અનુભવ પછી તે એક નિર્ણય ઉપર આવી છે કે સત્તાના ધારણ કરનારે વર્ષોના અનુભવે બક્ષેલી આ કિંમતી સલાહ માન્ય રાખવી પડશે. તે જણાવે છે કે સત્તા એ લોકોને પીડવા કે દુલવવા નહીં, પણ હબરો અવાફ અને નિરાધારની રક્ષા કરવા અને તેઓનું શ્રેય યોજવા માટે જ સરબજેલી છે. જેમ ધનનો સદુપયોગ દાન છે તેમ સત્તાનો સદુપયોગ સેવા છે. તે જ ખરો સત્તાશાળી છે કે જેણે પોતાના દેશની અથવા માનવજાતની સેવા કરીને મનુષ્ય હૃદયમાં સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે. આથી ઉલટી રીતિએ સત્તા મેળવનાર એ સત્તાશાળી નથી પણ દુનિયામાં જાણે દુઃખો ઓછા હોય તેમ તેને વધારનાર માનવજાતિનો બીનપગારદાર ઇબ્બરદાર છે.

વર્તમાન સમાચાર.

૨૬૭

વર્તમાન સમાચાર.

—❖❖❖—

આચાર્યશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજનો સપરિવાર
પ્રવેશ-મહોત્સવ.

આજથી પચીસમા વર્ષે આ શહેરમાં આચાર્યપદવીથી અધિષ્ઠિત થયા બાદ અનેક સ્થળોએ જનસમાજ ઉપર ઉપકાર કરતાં અત્રેના શ્રીસંઘની વિનંતિથી વૈશાક વદિ ૧૩ ને સોમવારે આ શહેરમાં પ્રવેશ કર્યો છે. આચાર્ય મહારાજ ધણા લાંબા વખતે પધારતા હોવાથી જૈન સમાજમાં અપૂર્વ ઉત્સાહ વધી ગયો હતો જેથી સત્કાર માટે સામૈયાની ગોઠવણ આગલે દિવસ થઈ હતી.

સામૈયામાં રાજ્યનો ડાકોનિશાન, એન્ડો, ધંદ્રધ્વજ વિગેરેની યોજના કરેલી હતી, છતાં તેના કરતાં શ્રાવક-શ્રાવિકાનો બહોળો સમુદાય અને દર્શન માટે સર્વનો હર્ષ અતિ હતો. સામૈયું શહેરના મુખ્ય રસ્તે થઈ મારવાડીના વંડાને નામે ઝોળખાતા ઉપાશ્રયમાં આવતાં સપરિવાર આચાર્યમહારાજે પ્રવેશ કર્યો ત્યારબાદ માંગલિક ઉપદેશનો અસરકારક લાભ આપ્યો હતો. થોડા વખતમાં આચાર્યમહારાજશ્રીના શિષ્ય આચાર્યશ્રી વિજયનંદનસૂરીશ્વરજી મહારાજ મહુવાથી અત્રે પધાર્યા બાદ અઢાઈમહોત્સવ અને સ્વામીવાત્સલ્ય વિગેરે ધાર્મિક કાર્યો થવાના છે. હાલ આચાર્યમહારાજશ્રીની વિદ્વતાપૂર્ણ વ્યાખ્યાન વાણીનો લાભ શ્રી સંઘ લે છે.

—❖❖❖—

આ સભાનો ૩૭ મો વાર્ષિક મહોત્સવ.

સભાની વર્ષગાંઠનો મંગળમય દિવસ જેઠ શુદ્ધ ૭ અને પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયનંદનસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ સભાએ ઉજવેલ જ્યંતિ.

આ સભાને સાડત્રીશમું વર્ષ પુરું થઈ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ આડત્રીશમું વર્ષ ખેસતું હોવાથી દર વર્ષ મુજબના કાર્યક્રમ અને ધોરણ અનુસાર નીચે મુજબ ધાર્મિક કાર્યો કરવામાં આયા હતા.

૧ જેઠ શુદ્ધ ૭ બુધવારના રોજ આ સભાના મકાન (આત્માનંદ ભવન) ને ધ્વજ તોરણ વગેરેથી શણગારી સવારના આઠ વાગે પ્રથમ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયનંદનસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની છબી પધરાવી સભાસદોએ પૂજન કર્યું હતું. ત્યારબાદ કલાક પછી નવ વાગે સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિ મહારાજકૃત શ્રી પંચતીર્થની પૂજા બણાવવામાં આવી હતી, તથા બપોરના બાર વાગે વોરા હડીસંગભાષા ઝવેરચંદ તરફથી સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

૨૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેજ દિવસે સાંજે ક. ૫-૨૫ ની દેનમાં (દરવર્ષ મુજબ પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનાંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજશ્રીની જયંતિ જેઠ શુદ્ધ ૮ ગુરુવારના રોજ ઉજવવાની હોય શ્રી સિદ્ધાચળજી (પાલીતાણા) સુમારે પચાસ સભાસદ બંધુઓ ગયા હતા.

૨ જેઠ શુદ્ધ ૮ ગુરુવારના દિવસે શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર શ્રી આદીશ્વર પ્રભુના મંદિરના ચોકમાં શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા બહુજ આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્વક ભણાવવામાં આવી હતી તથા દેવગુરુની આંગી રચવામાં આવી હતી અને સાંજના ચાર વાગે સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. એ રીતે (દેવભક્તિ) તથા ગુરુભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

રાજબહાદુર બાબુસાહેબ શ્રી વિજયસિંહજી સાહેબ દુધેડીઆનો સ્વર્ગવાસ.

અજીમગંજનિવાસી રાજબહાદુર વિજયસિંહજી સાહેબ ટુંક વખતમાં બિમારી ભોગવી તા. ૧૯-૫-૩૩ રોજ કલકત્તાખાતે પોતાના નિવાસમાં સ્વર્ગવાસ પામતાં જૈનસમાજમાં અત્યંત દિલગીરી ફેલાઈ છે. બાબુસાહેબે કાઢિન્સીલ ઓફ સ્ટેટના સભાસદ અને અજીમગંજ મ્યુનીસીપાલીટીના પ્રમુખ તરીકે જાહેર સેવા બજાવેલી તેટલું જ નહીં પરંતુ તેઓશ્રી દેવ, ગુરુધર્મના પરમ ઉપાસક, હૃદયનિખાલસ અને મિલનસાર સ્વભાવના હતા. સંપત્તિ અને પ્રભુતાનો પૂરતો યોગ જતાં નિરભિમાનતા અને જૈનસમાજના સેવા-કાર્યમાં પણ તેઓશ્રીનો સારો ફાળો હતો.

આવા પુણ્યવાન નરરત્નના દેહાવસાનથી જૈનસમાજે ધર્મસેવક ગુમાવ્યો છે કે જેની ખોટ પુરાવી મુશ્કેલ છે.

આ સભા ઉપર તેમનો સંપૂર્ણ પ્રેમ હતો અને સર્વ કાર્યવાહી જાતે જોઈ સં ૧૯૬૪ ની સાલમાં ભાવનગર પધારતાં તેઓ આ સભાના પેટ્રન (મુરબ્બી) થયા હતા. આ સભા તેઓશ્રીના નિત્ય સ્મરણમાં હતી જેથી બાબુસાહેબના સ્વર્ગવાસથી આ સભાને આવા શ્રાવકકુલરત્ન પુરૂષની ખરેખરી ખોટ પડી છે, જેથી આ સભા પોતાની સંપૂર્ણ દિલગીરી જાહેર કરે છે અને તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાયો તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરે છે.

બદાણી ચત્રભૂજ ધનજીભાઈનું અવસાન.

અવારનવાર લાંબા વખતની માંદગી ભોગવીને તા. ૨૪-૪-૩૩ ના રોજ લાંબા ચત્ર-ભૂજ પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ સ્વભાવે સરસ અને માયાળુ હતા, આ સભાના તેઓ કેટલાક વખતથી સભાસદ થયા હતા. તેઓના દેહાવસાનથી આ સભા પોતાનો ખેદ જાહેર કરે છે અને તેઓના આત્માને ચિરશાંતિ પ્રાપ્ત થાયો તેમ પ્રાર્થના કરે છે.

શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીનો પાટણમાં પ્રવેશ.

૨૬૯

શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજનો પાટણમાં પ્રવેશ.

પાટણના શ્રી સંઘે કરેલો તેમનો સત્કાર-મહોત્સવ.

જેઠ શુદ્ધ સાતમની સવારે પાટણના જૈનોમાં અજબ ચેતન પ્રકટયું, ઉદ્ધાસ અને ઉર્મિના પુર ઉછળ્યા. વિશાળ સરઘસના આકારમાં જૈન-જૈનેતરો ગોઠવાઈ ગયા. નિશાનડંકા પાછળ વિવિધ રીતે શણગારેલી ઘોડાગાડીમાં ઘોડા ઉપર અને બાળગાડીમાં નાના બાળકોના સામેલા મોટી સંખ્યામાં રોકાઈ ગયા હતાં. તેની પાછળ બાળાઓનું યુથ, વાનરસેનાની ટુકડી, યુવાનોની ભવ્ય સેના મુંબઈ સ્વયંસેવક મંડળ તરફથી આ પ્રસંગે દોડી આવેલું બેન્ડ, આચાર્ય મહારાજની સાથે શ્રીમાન પ્રવર્તકજી તથા શ્રીમાન હંસવિજયજી મહારાજ તથા મોટા શિષ્ય સમુદાય, હજારો જૈન-જૈનેતરનું સાજન તથા શ્રાવિકાઓથી શોભતું સરઘસ પાટણના બીજા દરવાજા સુધી પહોંચે તેટલું લાંબુ થઈ ગયું હતું. જગ્યાએ જગ્યાએ વાવટાઓ અને સન્માનસૂચક સૂત્રોથી બજારો શોભી રહ્યાં હતાં આચાર્યશ્રી પોતાના શિષ્ય પરિવાર સાથે માનવગગનમાં સૂર્યમંડળ માફક શોભી રહ્યાં હતા. મુંબઈથી આવેલ શેઠ મોહનલાલ મોતીચંદ, શેઠ દોલતચંદજી અમીચંદજી, તથા શેઠ કેશવલાલ ભાણુભાઈ વગેરે ગૃહસ્થોના અપૂર્વ ઉત્સાહથી સામૈયામાં અનોખી ભાત પડી હતી. દોશીવટ બજારમાં બાજુ દોલતચંદજી અમીચંદજીએ સાચા રત્નોથી વધાવ્યા હતા.

શ્રી સંઘનો સત્કાર:—લગભગ ત્રણ કલાકથી નીકળેલું સરઘસ પંચાસરા પાર્શ્વનાથના દર્શન કરીને સાગરના ઉપાશ્રયે આવ્યું. આચાર્યશ્રી પધારતાં સહસ્ત્ર કંઠે જયધ્વની ગાજવા લાગ્યા. ઘણા ભાગ્યશાળી માનવોના નયનોમાંથી હર્ષના આંસુઓ વહેવા લાગ્યા એક સત્કાર ગીત પછી ભાઈ ડુલચંદ હરીચંદ દોશીએ શ્રી સંઘ તરફથી એક સત્કાર પત્ર વાંચી સંભળાવ્યું, તેમાં શાસનના શિરોમણિનો હાર્દિક સત્કાર કર્યો હતો. મહામાન્ય ગુરૂવર્ય શ્રીમદ આત્મારામજી મહારાજના પુત્રીત પગલે ચાલી તેમના અધુરા રહેલા કાર્ય કરવા કટિબદ્ધ જોઈને શ્રી સંઘે આનંદ બતાવ્યો હતો. શિક્ષણના પ્રચાર માટે જગ્યાએ જગ્યાએ સંસ્થાઓ માટેની પ્રેરણા સમાજના ઉત્કર્ષમાં ઉમેરો કરે છે, તે ભૂલી શકાય તેમ નથી. જ્યાં તેમના પવિત્ર પગલાં થાય છે ત્યાં શાંતિના સાગર ઉછળે છે. ગંભીર સુકની સમાજની ડોલી રહેલી નૌકાને બચાવવા અને ગુજરાતની ભૂમિપર એક ભારત જૈન સેવાસંઘ, જૈન ગુરૂકુળ તથા કન્યાગુરૂકુળની સ્થાપના કરવા વિનંતિ કરી હતી. ભાઈશ્રી મોહનલાલ ચુનીલાલ ધામીએ આચાર્યશ્રીના સત્કારનું પોતે રચેલું ગીત ગાયું હતું.

આચાર્યશ્રીએ માંગલિક કરી અમોઘ દેશનાથી જનતાને વશ કરી લીધી હતી. આત્મ-કલ્યાણની મહદ્દલાવના પાસે આજની શોષખોળો અને તેનાથી વધતી જતી ઉપાધીઓ આત્માને સાચી શાંતિ બક્ષનાર નથી. સમય આવ્યે ધર્મના ઉત્થાન અને ઉત્કર્ષની સાધના માટે કાલિકાચાર્ય જેવા મહાન આચાર્યની જેમ કટિબદ્ધ થવામાં ખરું પુરુષાતન રહેલું છે. કુણ્ડિ અને સુણ્ડિ એ બેના રંગ જગતમાં ચાલી રહ્યા છે; સજ્જનો સુણ્ડિના સંગ કરે તે જ ધૃષ્ટ ગણાય-ખોટી જાહોજલાલી અને ધનના ઢગલા ખાતર આત્માને ભૂલી જવાય તો જીવનનો અર્થ જ નથી વગેરે હૃદયરપર્શી ઉપદેશથી પ્રવચન પુરું થયા પછી લોકો વિસર્જન થયા.

(મળેલું)

૨૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

યુગવીર શ્રી આત્મારામજીસુરીશ્વરની જ્યંતિ

જેઠ શુદ્ધિ ૮ ને દિવસે સવારે આઠવાગે શ્રી પોળીયા ઉપાશ્રયમાં ન્યાયાંબોનિધિ શ્રીમદ્ વિજ્ઞાનંદસુરીશ્વરજીની જ્યંતિ ઉજવવામાં આવતાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસુરીશ્વરજી, શ્રી અવર્તકજી કાંતિવિજયજી મહારાજ, શાંતમુર્તિ શ્રી હંસવિજયજી, પં. શ્રી ઉમંગવિજયજી મહારાજ તથા બહોળો શિષ્ય સમુદાય, શ્રી મુળચંદ આશારામ વૈરાટી, વકીલ ઉમેદચંદભાઈ, ફાટોગ્રાફર મગનલાલભાઈ તથા અન્ય ગૃહસ્થો અને બહેનોએ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી.

પ્રારંભમાં મુંબઈ સ્વયંસેવક બેન્ડે મધુરગીત બજાવ્યું. ભાઈ શ્રી મોહનલાલ ધામીએ ગુરૂદેવશ્રી આત્મારામજીસુરીશ્વરજીનું પોતે બનાવેલું કાવ્ય ગાયું અને કેશવલાલ ભોજકે સ્તુતિ કરી.

ત્યારબાદ ભાઈશ્રી હીરાલાલ મણીયારે, ધર્મના આચાર્યોને સંબોધીને જણાવ્યું કે આજે દેશ દેશમાં ક્રાન્તિની લેહેર ફેલાઈ રહી છે. ધર્મોચાર્યોએ સંગઠનપુર્વક સમાજ અને ધર્મના ઉત્થાનમાં ફાળો આપવો જોઈએ. આત્મારામજી મહારાજે એક યુગવીર તરીકે ધર્મનો ખ્વજ દેશ વિદેશમાં ફરકાવ્યો તેમ આપણે કયારે ફરકાવશું ? બાદ ભાઈ શ્રી કેશવલાલ મંગળચંદે જ્યંતિ ઉજવવાનો ઉદ્દેશ સમગ્રવી સરિજના જીવનને અંગે જણાવ્યું કે આચાર્યશ્રી સત્યના પુનર્ગી હતા. સત્યને માટે એમણે જે જે સહન કર્યું તે આજે કોઈ સહન કરવા તૈયાર જણાતા નથી જ. વીરપુરુષના જીવનમાંથી આપણે પ્રેરણા મેળવવી જ જોઈએ.

ત્યારબાદ રા. મુલચંદભાઈ આશારામ વૈરાટીએ જણાવ્યું કે જૈન ધર્મની ઉદારતા ભારી છે. જૈનધર્મ માને છે કે વેશને નહિં પણ ચારિત્રને પુજે. અમુક સાધુને માથું ન નમાવશો એમ જૈન ધર્મ કહેતો નથી સમાજ ઉત્થાન સિવાય ધર્મની જગતિ અસંભવનીય છે. બાદ વકીલ વેલચંદ ભાઈએ જણાવ્યું કે છેલ્લા ૧૦૦ વર્ષમાં આવા કોઈ મહાપુરુષ આપણને મળ્યા નથી. તેમના વિચારો બહુ ઉત્તમ પ્રકારના અને ઉદાર હતા. સમાજની આજની સ્થિતિ વિચારો. જૈન ધર્મના બાળકો યુવકો આજે કેવા નિર્બળ જણા છે. આટલી નિર્બળતા હોવા છતાં મને નવાઈ લાગે છે કે અખાડાઓમાં જૈનો કેમ રસ લેતા નથી ? આજના યુગમાં જૈનોએ જીવવું હોય તો શારીરિક શક્તિ ખાસઆવશ્યક છે.

ભાઈશ્રી કુલચંદ હરીચંદ દોરીએ આચાર્યશ્રીનું જીવન ટુંકમાં બતાવતાં જણાવ્યું કે એ વીર પુરુષની શતાબ્દિ ચાર વર્ષ પછી આવે છે. ભારતના જૈનો એ મહાપુરુષને અંજલી આપવા કંઈક નવીન કરશો કે ? ચાર વર્ષમાં ભારત જૈન સેવાસંઘ-જૈન ગુરુકુલ કન્યા ગુરુશુલ અને મુનિ સંમેલન કરીને આપણે સમાજ અને ધર્મમાં નવચેતન રેડી શકીએ તો કેવું સારું ? એક બીજા વીરચંદ રાધવજીને જૈન સમાજ ૪૦ વર્ષમાં પણ નહિં ઉત્પન્ન કરી શકે ?

બાદ પં.ન્યાસજી ઉમંગવિજયજીએ ગુરુસ્તુતિ કર્યા પછી ગુરુમહારાજે કેવી કેવી મુશ્કેલીમાં ધર્મજંડો ફરકાવ્યો હતો તે વિષે વિવેચન કર્યું હતું.

બાદ પં. ન્યાયવિજયજીએ જણાવ્યું કે આજના વેરઝેરના વાતાવરણને ઠારીને શાંતિ કરવી એ જ એક મહાપુરુષની જ્યંતિની સાર્થકતા છે.

શ્રી ચરણવિન્યસ મહારાજશ્રી તથા મુનિશ્રી કર્પૂરવિન્યસશ્રીએ ગુરુરાજના ગુણગાન કરી જૈન સમાજને માટે તે મહાપુરુષને કેટલી ધન્ય હતી તે જણાવ્યું હતું. ત્યારબાદ છેવટે આચાર્ય વિન્યવલ્લભસુરિશ્રીએ જણાવ્યું કે ઉપદેશ પાટપર બેસી દેવાય તે માન્યતા બૂલભરેલી છે. કોઈ સાંભળનાર હોય તો ઘેર બેઠે પણ સંભળાવવાનો પણ અમારો ધર્મ છે. ભગવાન મહાવીરે પણ ખુલ્લા મેદાનમાં-સમોસરણમાં ઉપદેશ આપ્યો હતો. જે મહાપુરુષની આજે જ્યંતિ છે તેમના આત્માની સરલતા, સત્યતા, ઉદારતા પ્રસિદ્ધ છે. ખસો વર્ષમાં આચાર્યપદવી ન હતી તે મહાપુરુષ તેને ખેંચી લાવ્યા. તે વખતે અંધશ્રદ્ધા કેટલી હતી? આજે શું દશા છે? સંધ એક મહાન શક્તિ છે. વ્યક્તિગત સભા નભી શકતી નથી. સમજિને કરી શકે તે કરોડપતી કે શ્રીમંત સયાજી મહારાજ પણ ન કરી શકે. આચાર્ય મહારાજે વીરચંદ્રભાઈને વિધાયત મોકલ્યા તેમાં તેમના વિચારોની ઉદારતા જણાઈ આવે છે, એટલુંજ નહીં પણ તે વખતનું સંધનું સંગઠન અને આચાર્યશ્રી તથા સંધના ઉચ્ચ વ્યવહારનું દ્રષ્ટાંત મળે છે. હજી પણ અમદાવાદનો સંધ ધારે તે કરી શકે તેમ છે. મુનિ સંમેલન પણ અશક્ય નથી. અમારી પુઠે કેટલી લુટ ચલાવી છે તે દેખાઈ આવે છે. હવે જગતું જોઈએ, ધર્મની જગૃતી માટે અજ્ઞાનરૂપી અંધકારનો નાશ કરવો જરૂરી છે. ત્યારબાદ બેન્ડે સલામી આપી હતી. પછી મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

બપોરના શ્રી પંચાસરના દહેરાસરમાં મોટી પુજા ભણાવવામાં આવી હતી અને હજારો સ્ત્રી-પુરુષોનું સાંજે સરધસ કાઢવામાં આવ્યું હતું. રાત્રે રાત્રીજગો પણ પંચાસરામાં થયો હતો.

આ સભામાં નવા થયેલા લાઈફ મેમ્બરો.

૧ શાહ નગીનદાસ ઓતમચંદ ભાવનગર.	૨ શાહ પરમાણુંદાસ વેલચંદ ભાવનગર
૩ શાહ પ્રેમચંદ ભાણુજીભાઈ ,,	૪ શાહ મનસુખલાલ ગુલાબચંદ ,,
૫ શાહ ચંદુલાલ ગુલાબચંદ ,,	૬ ગાંધી ગીરધરલાલ આણુંદજી ,,

જૈન સસ્તી વાંચનમાળાના ગ્રાહકોને—

અમારાં વાર્ષિક ગ્રાહકોને દર વરસે રૂ. ૩) માં એક હજાર ઉપરાંત પાનાનાં ઐતિહાસિક નવીન પુસ્તકો નિયમિતપણે સં. ૧૯૭૯ થી સં. ૧૯૮૮ સુધી અપાયાં છે. દરેક વખતે માગશરથી મહામાસ સુધીમાં મોકલવામાં આવતાં હતાં, જે હવેથી અષાઢી પછી એટલે અષાઢ વહીમાં મોકલવાનું થશે.

ચાલુ સાલમાં નીચેના પુસ્તકો ગ્રાહકોને મળશે જે છપાઈને વૈશાખ માસમાં તયાર થશે. ગ્રાહક પુરતી નકલ છપાતી હોવાથી તેમજ ચાલુ સાલનાં પુસ્તકો ઘણાં જ રસિક અને નવીન હોવાથી શીલીકમાં રહેવા સંભવ નથી. માટે નવા ગ્રાહક થનારે દાખલ શીના રૂ. ૦-૮ ૦ વેળાસર મોકલવા—

- ૧ અમર બલિદાન ચાને શંત્રુજયના શહિદો. ૨ શ્રી મહાવીર અને શ્રેણિક.
૩ જીવડશાહ. ૪ તરંગવતી તરંગલોલા.

ચારે પુસ્તકો લગભગ ૧૧૦૦ પાનાનાં પાકા પુઠાનાં છુટક કિંમત રૂ. ૫) ની કિંમતનાં થશે જે ગ્રાહકોને રૂ. ૩) માં મળે છે. પોસ્ટ વી. પી. ખર્ચ અલગ. કોઈપણ જાતના દરેક સંસ્થાના પુસ્તકો અમારે ત્યાંથી કીફાયત ભાવેમળશે.

લખો:—જૈન સસ્તી વાંચનમાળા,—પાલીતાણા—(કાઠીયાવાડ.)

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૦ મું. વીર સં. ૨૪૫૯. જ્યેષ્ઠ. આત્મ સં. ૩૮. અંક ૧૧ મો.

ઉપવાસ—એનો અર્થ અને પ્રભાવ.

“અલબત્ત, એ વાત ખરી છે કે આજે જેમ આપણી ઘણી ખરી વિધિઓમાંથી અર્થ ઉડી ગયો છે, માત્ર આકાર જ રહેવા પામ્યો છે તેમ ઉપવાસ જેવી તપશ્ચર્યામાંથી પણ ઘણો અર્થ ઉડી ગયો છે. આત્મશુદ્ધિ અથવા ઇન્દ્રિયનિગ્રહ એ સર્વ પ્રકારના વ્રત તથા તપશ્ચર્યાનો મુખ્ય હેતુ હોય છે. એટલે જ ઉપવાસનો અર્થ કરતાં આહાર ત્યાગથી પણ વિશેષ ભાર આત્મનિરીક્ષણ ઉપર મૂકાયેલો આપણે સ્પષ્ટપણે જોઈ શકીએ છીએ. ઉપ અર્થાત સમીપ અને વાસ એટલે વસવું; આ બન્નેને સાથે ઘટોલતાં આત્મની સમિપે વસવું, અને આત્મશુદ્ધિ કેળવવી એ ઉપવાસનો મુખ્ય આશય, અર્થ અથવા પ્રભાવ છે.”

“જૈન” તા. ૨૧-૫-૧૯૩૩